

Publicerad 2007-04-21 17:19 av Thommy

Havet tog honom

Fiskarn han segla sin båt över sundet
Han girar och lyckas att undvika grundet
Sen seglar han skuta till öarna glesna
Och måsarna viker, dom har börjat ledsna

Här sänker han näten för laxen och gädda
Han går ner i ruffen och börjar där bädda
En lur gör mig gott under tiden jag vänta
Jag önskar hon fanns här min älskade jänta

Vid middag han vakna av vågor som slår
Och havet det ryter och gässen dom går
Med seglen som piskar han bärgade garn
Han tänker på fru och sitt älskade barn

Men masten den brister i dånande knall
Han ramlar och skadade ryggen i fall
Och skutan den driver från land i en hast
Han ligger på durken och där är han fast

Vågorna slår över relingen in
I smärtfyllda plågor han rullar ikring
Han skänker var tanke till alla där hemma
Han tror ej han klarar sin svåra dilemma

Så kommer då vågen och båten den luta
Och nästa som rullar den sänkte hans skuta
Vattnet det tar honom sakta i famn
Han ska aldrig mer lägga till i nån hamn

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Thommy med Poeter.se id #12890 innehar upphovsrätten